

PYTANIE JAWNE

5.

Problematyka winy i kary

Omów zagadnienie na podstawie Mitologii (cz. I Grecja) Jana Parandowskiego. W swojej odpowiedzi uwzględnij również wybrany kontekst.

SŁONIK

Wstęp:

„Nie masz winy bez kary” mówił Adam Mickiewicz w jednej ze swoich ballad.

To zdanie wyraża pogląd ogółu społeczeństwa na całym świecie, że człowiek nie jest w swoich poczynaniach bezkarny, a za każdym niewłaściwym działaniem idzie zasłużona kara. Bywa i tak, że karę ponoszą ci, którzy na nią nie zasłużyli.

SŁONIK

Teza:

**Kara nie zawsze jest
współmierna do winy.**

SŁONIK

Argument:

Udowadnia to historia Syzyfa, który był królem Koryntu i ulubieńcem bogów. Jego słabość, jaką było plotkowanie, skazała go na wieczną, ciężką, żmudną i powtarzającą się pracę, którą było wtaczanie ogromnego głazu na szczyt wielkiej i stromej góry. Za każdym razem, gdy Syzyf zdawał się osiągać cel, głaz wymykał mu się z rąk i spadał w dół, a mężczyzna, cierpiąc męczarnie, ponownie wtaczał go pod górę. Owszem, Syzyf wydał tajemnicę bogów, a potem uwięził Tanatosa, występując przeciwko prawom natury. Ale czy kara, którą poniósł była słuszną? To kwestia dyskusyjna. Moim zdaniem NIE.

Kontekst

Niewspółmierną do przewinienia karę poniosły również dzieci (Józio i Różia) z II części „Dziadów” Adama Mickiewicza. Duchy dzieci nie mogą trafić do nieba, bo nie zaznały w życiu niczego złego. Ich dzieciństwo wypełnione było radością, śmiechem i zabawą. Dziewczynka bawiła się lalkami, a Józio opiekował się siostrzyczką. To szczęśliwe dzieciństwo stało się przeszkodą w dostaniu się do nieba. Ta kara jest według mnie kompletnie pozbawiona sensu, bo dzieci zawiniły tym, że były dziećmi, że życie ich jeszcze nie zdążyło doświadczyć.

Zakończenie:

Omówione przeze mnie przykłady pokazują, że bohaterowie ponoszą konsekwencje za swoje działania. Czasami kara jest słuszna i jest nauczka, ale bywają sytuacje, które absolutnie nie zasługują na karę, a przynajmniej nie na taką, na którą skazywano bohaterów.

SŁONIK